

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 28 lutego 2018r.,
sprawy **L. S.**,
skazanego wyrokiem łącznym
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę,
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 lipca 2017 r., sygn. akt VII Ka 457/17,
zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w J.
z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt II K 426/16,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu, radcy prawnego P. G., Kancelaria Radcy Prawnego , kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złotych osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. zwolnić L.S. z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W dniu 29 marca 2017 r., w Sądzie Rejonowym w J., zapadł wyrok łączny, sygn. akt II K 426/16, dotyczący L.S.. Sąd I instancji procedując w niniejszej sprawie miał na względzie, iż L.S. został skazany:

„I. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 4 listopada 2004 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 134/04 za czyny popełnione dnia 4 lutego 2004 r. oraz dnia 3

lutego 2004 r. wyczerpujące znamiona przestępstw z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych, za czyny popełnione dnia 30 stycznia 2004 r., wyczerpujące znamiona przestępstw z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 2 k.k. i art. 91 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, z wymierzeniem kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, z oddaniem L.S. pod dozór kuratora w okresie próby, z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary grzywny okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 5 lutego do 25 marca 2004 r. - uznając karę grzywny za wykonaną w całości i zaliczeniem na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 25 marca 2004 roku do 4 listopada 2004r, która została zarządzona do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w J. z dnia 8 czerwca 2006 r. sygn. akt II I Ko 35/06, z orzeczeniem kosztów sądowych;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 3 czerwca 2005 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 47/05, za czyn popełniony w okresie od 4 listopada 2004 r. do 8 grudnia 2004 r., wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k., art. 282 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, z oddaniem L.S. pod dozór kuratora w okresie próby, która została zarządzona do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w J. z dnia 18 grudnia 2008 r. sygn. akt III Ko 506/08, z orzeczeniem kosztów sądowych;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 12 marca 2007 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 253/07, za czyn popełniony dnia 28 listopada 2006 r., wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; za czyny popełnione dnia 28 i 29 listopada 2006 r. wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 235 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, z wymierzeniem kary łącznej 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z zaliczeniem na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 28 do 29 listopada 2006 r., z orzeczeniem kosztów

sądowych;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 12 marca 2008 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 430/07, za czyn popełniony dnia 2 listopada 2006 r. oraz dnia 17 listopada 2006r., wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych, z orzeczeniem kosztów sądowych;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 19 maja 2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 133/08, za czyn popełniony dnia 16 kwietnia 2008 r., wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn popełniony w okresie od nieustalonego dnia marca 2008r. do 17 kwietnia 2008 r. wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 276 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, z wymierzeniem kary łącznej 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. od 16.04.2008 r. do 25.04.2008 r., z orzeczeniem w przedmiocie dowodów rzeczowych, ze zwolnieniem od kosztów sądowych;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 13 kwietnia 2010 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 1246/09, za czyn popełniony dnia 23 lipca 2009 r., wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, z orzeczeniem obowiązku naprawienia szkody, ze zwolnieniem od kosztów sądowych;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 11 maja 2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 214/11, za czyn popełniony dnia 17 lipca 2009 r., wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, która została zarządzona do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w J. z dnia 28 września 2015 r. sygn. akt II 1 Ko 454/15, ze zwolnieniem od kosztów sądowych;

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 kwietnia 2015 roku wydanym w

sprawie o sygnaturze akt II K 100/15, za czyn popełniony dnia 20 grudnia 2014r., wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 lipca 2015 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 610/15, za czyn popełniony dnia 26 kwietnia 2015r., wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych, z orzeczeniem w przedmiocie dowodów rzeczowych, ze z zasądzeniem kosztów sądowych;

X. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 3 grudnia 2015r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 279/15, za czyn popełniony dnia 11 marca 2015 r. wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, ze zwolnieniem od kosztów sądowych;

XI. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 1 lipca 2016 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 353/15, za czyn popełniony dnia 27 lutego 2015 r., wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn popełniony dnia 29 kwietnia 2015r. wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, z wymierzeniem kary łącznej 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności”.

Mając na względzie wskazane wyroki, Sąd Rejonowy w J. orzekł:

1. na mocy art 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary orzeczone wobec L.S. i wymierzył mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, obejmującą sprawy Sądu Rejonowego w J. o sygn. akt II K 214/11, II K 279/15 oraz o sygnaturze akt II K 353/15, (pkt wyroku VII, X, XI);
2. na mocy art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej trzech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności zaliczył skazanemu L. S. okres pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w J. o sygn. akt II K 214/11, w okresie od 20 lipca 2016 r. do 29 marca 2017 r.,

3. na zasadzie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie, co do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach I - VI, VIII – IX.

Apelację od wskazanego wyroku łącznego wywiódł obrońca skazanego, zaskarżając ten wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść skazanego L.S. i zarzucając orzeczeniu : „rażącą niewspółmierność kary wymierzonej skazanemu, wynikającą z orzeczenia zbyt wysokiej kary, co powoduje, że kara ta nie spełnia swej funkcji w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, a także nie spełnia celów w zakresie społecznego poczucia sprawiedliwości”.

Mając na uwadze powyższy zarzut, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary w łagodniejszym wymiarze, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Wyrokiem z dnia 28 lipca 2017 r., sygn. akt VII Ka 457/17, Sąd Okręgowy w K.:

1. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. ustalił, że L.S. skazany był wyrokami wskazanymi w zaskarżonym wyroku łącznym, jak również:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 20 grudnia 2016r., sygn. akt II K 618/15 - za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 .k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. W miejsce wskazanych kar pozbawienia wolności wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 lipca 2015r., godz. 6.25 do dnia 17 grudnia 2015 r., godz. 6.25, orzeczono przepadek łomu koloru czarnego o długości 39 cm i szklanej lufki zarejestrowanych pod Drz.p. 38/15, orzeczono przepadek środka odurzającego w postaci suszu roślinnego marihuany w ilości 0,07 grama zarejestrowany pod Drz 304/15, a przechowywanego w KWP w K. poprzez jego zniszczenie, zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 22 marca 2017r., sygn. akt II K 706/16,

zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 lipca 2017r., sygn. akt VII Ka 474/17 - za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 226 § 1k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce

wskazanych kar pozbawienia wolności wymierzono karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez poinformowanie o jego treści osób osadzonych w Areszcie Śledczym w M. i Zakładzie Karnym w W., zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa;

b. uchylił rozstrzygnięcia zawarte w punktach 1 i 2 zaskarżonego wyroku łącznego;

c. na mocy art. 568a § 1 punkt 2 k.p.k., art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 86 § 1 i § 4 k.k. połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami opisanymi w punktach VII i X zaskarżonego wyroku łącznego, karę łączną orzeczoną wobec skazanego wyrokiem opisanym w punkcie XI zaskarżonego wyroku łącznego oraz kary łączne:

- 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 20 grudnia 2016r., sygn. II K 618/15;

- 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 22 marca 2017r., sygn. II K 706/16;

i wymierzył skazanemu karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

d. ustalił, iż w pozostałym zakresie wyroki, którymi orzeczono połączone wyżej kary pozbawienia wolności podlegają odrębnemu wykonaniu;

e. na mocy art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu L. S. na poczet orzeczonej wobec niego kary łącznej 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności:

- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w J., sygn. akt II K 618/15 w okresie od dnia 14 lipca 2015 r. do dnia 24 września 2015 r.;

- okres odbytej kary orzeczonej w wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 11 maja 2011 r., sygn. akt II K 214/11 od dnia 20 lipca 2016r. do dnia 28 lipca 2017 r.;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok łączny utrzymał w mocy.

Kasację od powyższego wyroku wywiódł obrońca skazanego zarzucając :

- 1.) obrazę przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania, tj. art. 63 k.k. w związku z art. 577 k.p.k., poprzez błędne zaliczenie na poczet kary łącznej okresu 2 miesięcy i 10 dni rzeczywistego pozbawienia wolności tj. od dnia do dnia 14 lipca 2015 roku do dnia 24 września 2015 roku - wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 lipca 2017 roku, o sygn. VII Ka 457/17, podczas gdy prawidłowe zaliczenie na poczet kary łącznej powinno wynosić okres 5 miesięcy i 3 dni rzeczywistego pozbawienia wolności tj. od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia 17 grudnia 2015 roku - wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 20 grudnia 2016 roku, o sygn. IIK 618/15,
- 2.) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 570 k.p.k. w związku z art. 440 k.p.k., poprzez brak działania Sądu z urzędu w zakresie wydania wyroku łącznego we wcześniejszym okresie oraz niezastosowanie zasady pełnej absorpcji co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku rażąco niesprawiedliwego.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w J. w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym, co skutkowało jej oddaleniem w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Zarzut sformułowany w punkcie pierwszym kasacji, dotyczący obrazu przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania, tj. art. 63 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k., jest niezasadny w stopniu oczywistym.

Przepis art. 63 § 1 k.k. stanowi, że na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Z akt sprawy (II K 618/15) wynika, że skazany L.S. został zatrzymany a następnie tymczasowo aresztowany w dniu 14 lipca 2015 roku i osadzony w Areszcie Śledczym . Stosowany wobec niego izolacyjny środek zapobiegawczy trwał do 17 grudnia 2015 roku. Z dniem 24 września 2015r. została wobec skazanego L.S. wdrożona do wykonania kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 kwietnia 2015 roku, sygn. IIK 100/15,

której odbywanie skazany zakończył w dniu 20 lipca 2016 roku (k- 235). Wobec powyższego okres od 24 września 2015 roku do 17 grudnia 2015 roku nie mógł zostać zaliczony na poczet kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 20 grudnia 2016 roku, sygn. II K 618/15 mimo zaliczenia tego okresu przez orzekający w tej sprawie Sąd. Nie można bowiem faktycznego okresu odbywania kary pozbawienia wolności zaliczać skazanemu na poczet odbywania kar orzeczonych w dwóch różnych sprawach, czego domaga się obrońca argumentując, że prawidłowe zaliczenie na poczet kary łącznej powinno wynosić okres 5 miesięcy i 3 dni rzeczywistego pozbawienia wolności tj. od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia 17 grudnia 2015 roku – jak w wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 20 grudnia 2016 roku, o sygn. IIK 618/15. Sąd Najwyższy nie podziela przy tym poglądu prezentowanego przez skarżącego, dotyczącego niemożności korygowania rozstrzygnięć zawartych w prawomocnych wyrokach, które podlegają łączeniu. W tym miejscu wystarczającym będzie przypomnienie stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w postanowieniu z dnia 29 maja 2003r., sygn.akt III KK 34/03, (lex 78376), iż : *„Poprawienie przez Sąd Odwoławczy błędnego zaliczenia tymczasowego aresztowania nie jest działaniem na niekorzyść oskarżonego, gdyż możliwe jest orzekanie w tej kwestii w trybie art. 420 § 1 k.p.k.”*. Niejako na marginesie zauważyć wypada, że z instytucji przewidzianej w art. 420 § 1 k.p.k. skorzystał Sąd Rejonowy w J., który postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2017 roku, w sprawie o sygn. IIK 426/16, na podstawie art. 420 § 1 k.p.k., art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 63 § 5 k.k. uzupełnił wyrok łączny Sądu Rejonowego w J. z dnia 29 marca 2017 roku, sygn. IIK 426/16,- zmieniony. wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 lipca 2017 r., sygn.: akt VII Ka 457/17 w ten sposób, że zaliczył skazanemu L. S. na poczet orzeczonej kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w J. z dnia 20 grudnia 2016 r., sygn. akt II K 618/15 od 14 lipca 2015 r., godz. 6:25 do dnia 24 września 2015 roku, godz. 6:25. (zob. k- 237).

Drugi zarzutu sformułowany w kasacji -dotyczący naruszenia art. 570 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. poprzez brak działania Sądu z urzędu w zakresie wydania wyroku łącznego - również należało ocenić w kategoriach oczywistej bezzasadności.

Stosownie do treści przepisu art. 570 k.p.k. wyrok łączny sąd wydaje z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora. Ustawodawca nie określił jednak terminu, w którym sąd zobligowany byłby do zainicjowania z urzędu postępowania o wydanie wyroku łącznego. W niniejszej sprawie postępowanie w tym przedmiocie zostało wszczęte na wniosek skazanego. Nie można więc mówić o obrazie powyższego przepisu na gruncie przedmiotowej sprawy, jak czyni to skarżący. Sąd Rejonowy w J. – w uwzględnieniu dyspozycji art. 85 § 2 k.k. - zasadnie nie objął wyrokiem łącznym kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w K. z dnia 8 kwietnia 2015 roku, w sprawie II K 100/15, wobec wykonania tej kary w całości z dniem 20 lipca 2016 roku, tj. jeszcze przed wydaniem wyroku łącznego. W tym zakresie działania Sądu były zgodne z obowiązującym prawem i bynajmniej nie nosiły cech rażącej niesprawiedliwości, co sugeruje obrońca skazanego w kasacji. Rację ma prokurator przypominając w odpowiedzi na kasację, że odbycie prawomocnie orzeczonej kary jest obowiązkiem skazanego, a nie okolicznością, z której mógłby na przyszłość wyciągać korzystne dla siebie konsekwencje.

Z tych względów kasację obrońcy skazanego należało oddalić, jako oczywiście bezzasadną.

kc